

[Tholstrup.]

medlem hr. Weikop sagde, at det var ønskeligt at få den størst mulige eksport. Den mener det ærede medlem vel er ønskelig for, at vi derved kan blive i stand til at få den størst mulige import, at få de dollars og sterling man skal bruge. Deri tager jeg vel ikke fejl. Der er imidlertid en anden vej til at opnå større eksport; det kan man opnå, hvis man giver importen fri, for jo mere man importerer, jo mere er man nødt til at eksportere. Man kan nemlig ikke importere mere, end man kan betale, og hvis der sørges for, at der bliver balance på budgettet, ja, så bliver der ikke givet flere penge ud, men hvis man går ind i inflationspolitik ved at strø penge ud, ja, så må man selvfølgelig også se i øjnene, at så kommer det til at knibe med at skaffe balance i udenrigshandelen.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde, at der bør åbnes lettere adgang for erhvervslivet til at få lån til investering. Her vil jeg igen henvise til, at det bedste middel er lavere skatter og bedre afskrivningsregler og ikke en bevidst inflationspolitik, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) altså også går ind for. Jeg takker det ærede medlem for det klare tilsagn til regeringen, om at der skulle ikke være noget i vejen fra radikal side for at gennemføre liberaliseringen. Med dette in mente vil jeg gerne sige, at der skal heller ikke være noget i vejen for det fra vor side, så kør bare frem med liberaliseringen!

Aksel Larsen: Jeg skal gerne imødekomme det ærede medlem hr. Tholstrup og begynde min tale med at citere hans pragtfulde sætning: Det er dog for galt! Det er dog for galt, at man skal tvinges til at høre en så lang tale med en sådan fladtrampning af hyldest til liberaliseringen, som ingen steder har hjemme, som ikke engang svæver oppe i den blå luft, men kun svæver i det ærede medlem hr. Tholstrups og hans meningsfællers mærkværdige bevidsthed.

Jeg vil ikke her blande mig i den tilsyneladende uenighed mellem regeringen og socialdemokratiet, den uenighed, der blev forsøgt demonstreret gennem den i ord kraftige tale af det ærede medlem hr. H. C. Hansen. Jeg erkender rigtigheden af, at regeringens forskellige fremstillinger ikke giver noget klart eller noget udtømmende eller noget tillidindgydende billede af vor økonomiske situation og vor vareforsyning, jeg erkender rigtigheden af, at regeringen nu fremstiller det, som om det var den rene

elendighed, da den trådte til, men at nu er det blevet så meget bedre, at det endog delvis er godt, men det falder mig svært at ophidse mig over det, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde. Herregud, det er jo en parlamentarisk omend utiltalende sædvane i Danmark, at en regering, når den har siddet en passende tid, fortæller, at alting var på fallittens rand, da den trådte til, men takket være dens energiske og heldbringende politik er stillingen nu rettet op, og nu går vi ligefrem lykkelige tider i møde. Det gjorde socialdemokratiet også, da socialdemokratiet var regering. Hvordan var det ikke allerede i 1948, da socialdemokratiet hævdede, at når man bragte Marshalloverenskomsten under tag, så havde man for evige tider reddet Danmarks valuta og Danmarks vareforsyning. Det gentog man endnu kraftigere, da man havde skåret kronen ned i 1949, og under valgkampen i 1950 gjorde socialdemokratiet det økonomiske bo op på den måde, at stillingen var næsten håbløs, da den socialdemokratiske regering trådte til, men takket være tre års energisk socialdemokratisk regeringsarbejde så det nu meget, meget bedre ud. Hvordan var det ikke med den farvestrålende tryksag, som alle Danmarks husstande fik tilstillet i eftersommeren 1949, da man gjorde den socialdemokratiske regerings regnebræt op og forkyndte som noget af det allervæsentligste: der er bragt orden i Danmarks økonomi. Jeg siger ikke dette for at rode op i gamle sager, men for at erindre om, at sådan synes det nu engang at være skik at optræde i dansk parlamentarisme, og derfor kan jeg i hvert fald hverken blive forbavset eller ophidset over, at den nuværende regering efter at have siddet i halvandet år også kommer og fortæller, at det var rent ad Pommern til, da den kom til, men nu er det blevet så og så meget bedre, takket være regeringens egne handlinger.

Jeg kan forresten heller ikke forstå, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen er så vred over, at regeringen påstår, at det nu er blevet bedre. Det er en kendsgerning, at alle væsentlige foranstaltninger og love med indflydelse på Danmarks økonomi og vareforsyning er vedtaget i rigsdagen eller gennemført af handelsministeren i samarbejde med vareforsyningsudvalget og således, at socialdemokratiet har stemt derfor eller givet sin tilslutning dertil. Selvom der skulle være reel uenighed mellem socialdemokratiet og regeringen om pengepolitikken — det er svært for mig at dømme om, hvorvidt det er tilfældet —, er det en kends-